

samme Gjenstand, saa kunne vi ligesaa gjerne afgjøre det nu ved denne Lov, som til næste Aar behandle en Lov om samme Gjenstand.

— Det Forslag, der er stillet under Nr. 1 af et Mindretal i Udvalget, er blevet anbefalet af et andet Mindretal, og da jeg ikke selv har været med til at stille det, skal jeg henstille til ærede Medlemmer, om de ville stemme for det eller ikke. — Det Forslag, der er stillet under Nr. 2 til § 6 af den høitærede Indenrigsminister, er tiltraadt af Udvalgets Flertal, fordi vi erkjende Rigtigheden af de Grunde, som ere anførte af den høitærede Minister. Seg tillader mig derfor at tilraade Vedtagelsen af dette Forslag.

Th. Nielsen: Seg skal blot bemærke, at det dog maasse ikke var saa ganske overflødigt, om der kommer en Diskussion frem om denne Sag. Det vil erindres, at da Ministeriet oprindeligt forelagde Lovforslaget for Landstinget, var den nuværende Slutning af § 9 ikke til, nemlig den Slutning, „at Bedømmelsen, naar Hingsteskuelommisjonen bestaar af mere end 5 Medlemmer, foretages af et Udvalg af denne paa 4 Medlemmer foruden Formanden, valgt efter Regler, der fastsættes af Indenrigsministeren“, men det er Noget, som er kommet ind i Landstinget. Altsaa ser man, at der dog er noget Uheldigt ved Loven af 1862; det er Noget, som er kommet ind i Hast, i Ny. og Næ, som det hedder, og det kunde dog vel være, at der kunde være flere andre Bestemmelser, som kunde trænge til en Diskussion. Hvad det angaar, at Sagen skulde være saa vanskelig, at vi ikke kunde magte den, da tror jeg ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at vi godt kunne det, saa at jeg ikke ser nogen Grund til Andet end at vedtage, hvad Mindretallet har foreslaaet under Nr. 3, og jeg ser ikke, at der paa nogen som helst Maade kan lægges ind deri, at vi overhovedet ere Modstandere af Hingstepræmier eller Præmiesystemet; men med Hensyn til Maaden, hvorpaa Præmierne fordeles, kunde det maasse være, at vi havde noget imod den. Der er allerede gjort den Forandring i Landstinget, som jeg har paapeget,

og det er ikke sagt, at dette absolut er det Rigtige; derfor anser jeg det for rigtigst, at Sagen paany kommer til Diskussion.

Søren Jørgensen: Seg vil dog udtale det Par Ord, at det ingenlunde er vor Mening, at der ikke skulde uddeles Hingstepræmier, men vi mente, at vi ganske anderledes vilde have Haand i Hantke med Regjeringen, naar der blev vedtaget et Lovforslag, der gav Regler gjældende for visse Aar. Hvis nu f. Ex. Præmierne herefter uddeltes paa en saadan Maade, at Thinget ikke fandt, at det var rigtigst, saa kunde man lettere raade Bod derpaa, naar man havde en Lov, som gav Bestemmelser for visse Aaremaal. Det er netop dette, der er vor Mening; men det er ikke vor Mening at ville have den Bestemmelse om Præmier, som den nu findes, afskaffet, saaledes som det ærede Medlem fra Lemvig (Naberg) mente. Naar det ærede Medlem mener, at det er en ny Ting, som vi ere fremkomne med, skal jeg dertil bemærke, at det jo er en Bestemmelse, som har staaet i Loven hele Tiden. Seg tror, at det er rigtigst at vedtage Forslaget under Nr. 3, thi saa have vi ganske anderledes Haand i Hantke med disse Præmier og kunne bestemme, hvorledes de senere skulde uddeles.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det af mig under Nr. 2 stillede Forslag, skal jeg tillade mig at henvise til mine Uttringer under forrige Behandling, hvor jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa de Vanskeligheder, der vare forbundne med det af Udvalget stillede Forslag, der blev vedtaget. Disse Vanskeligheder har jeg nu søgt at raade Bod paa, og jeg er herved, saavidt jeg skjønner, i fuld Overensstemmelse med hele Udvalget om den Form, hvori Forslaget nu foreligger, og jeg skal altsaa indskrænke mig til at anbefale det ærede Thing nu at vedtage det. Med Hensyn til det af Mindretallet under Nr. 1 stillede Forslag, kan jeg ikke indtrængende nok anbefale navnlig de ærede Medlemmer, som ville gaa den Vej, som Ministeren har villet gaa, for at se at komme ud af denne evindelige Diskussion om Stamfutteriet, og som